

Art. IX. Z dniem wejścia w życie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia uprawnienia do orzekania w sprawach o wykroczenia przechodzą:

- 1) z urzędów morskich — na kolegia do spraw wykroczeń przy urzędach morskich;
- 2) z urzędów górniczych i Wyższego Urzędu Górniczego — na kolegia do spraw wykroczeń przy okręgowych oraz równorzędnych urzędach górniczych i Wyższym Urzędzie Górniczym.

Art. X. Orzekanie w sprawach o wykroczenia godzące w budownictwo objęte przepisami ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46 z późniejszymi zmianami) w dziedzinie żeglugi morskiej należy do właściwości kolegiów do spraw wykroczeń przy urzędach morskich, a w dziedzinie górnictwa — do właściwości kolegiów przy urzędach górniczych.

Art. XI. Czynności procesowe dokonane przed dniem wejścia w życie Kodeksu postępowania w sprawach o wy-

kroczenia są skuteczne, jeżeli ich dokonano z zachowaniem przepisów dotychczasowych.

Art. XII. W razie wątpliwości, czy stosować prawo dotychczasowe, czy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, stosuje się przepisy kodeksu.

Art. XIII. Rada Ministrów wyda w drodze rozporządzenia przepisy o kosztach postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. XIV. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych podda w drodze rozporządzenia obowiązkowi rejestracji orzeczenia o ukaraniu i nakazy karne za wykroczenia określone w art. 119, 120, 122, 124, 132 i 134 Kodeksu wykroczeń oraz określi sposób prowadzenia tego rejestru.

Art. XV. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Przewodniczący Rady Państwa: J. Cyrankiewicz
Sekretarz Rady Państwa: L. Stasiak

118

USTAWA

z dnia 20 maja 1971 r.

o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń.

Art. 1. Kolegia do spraw wykroczeń, zwane dalej kolegiami, orzekają w sprawach o wykroczenia, chyba że przepis szczególny powierza orzekanie w takich sprawach innemu organowi.

Art. 2. § 1. Kolegia powołuje się przy:

- 1) prezydiach powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty) i dzielnicowych rad narodowych;
- 2) urzędach morskich;
- 3) okręgowych oraz równorzędnych urzędach górniczych;
- 4) prezydiach wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) i rad narodowych miast stanowiących powiaty podzielonych na dzielnice;
- 5) izbach morskich;
- 6) Wyższym Urzędzie Górniczym.

§ 2. Kolegia wymienione w § 1 pkt 1—3 są kolegiami pierwszej instancji, a kolegia wymienione w § 1 pkt 4—6 kolegiami drugiej instancji.

§ 3. Przy prezydiach gromadzkich rad narodowych, rad narodowych osiedli i rad narodowych miast nie stanowiących powiatów kolegia mogą być powołane na podstawie uchwał tych rad. Uchwała o powołaniu kolegium wymaga zatwierdzenia przez radę narodową wyższego stopnia. Kolegia te są kolegiami pierwszej instancji, a kolegiami drugiej instancji są dla nich kolegia przy prezydiach powiatowych rad narodowych.

§ 4. Wojewódzka rada narodowa, po zasięgnięciu opinii powiatowej rady narodowej i miejskiej rady narodowej w mieście stanowiącym powiat, mających siedzibę w tej samej miejscowości, może powziąć uchwałę o powołaniu przy prezydium jednej z tych rad wspólnego dla nich kolegium.

§ 5. Kolegium powołane na podstawie § 3 lub 4 może być zniesione w trybie określonym w tych przepisach.

Art. 3. Kolegium może orzekać oraz dokonywać innych czynności poza swoją siedzibą.

Art. 4. Językiem urzędowym w kolegium jest język polski. Osoby nie władające tym językiem mają prawo korzystania z pomocy tłumacza, jak również prawo używania przed kolegium języka ojczystego.

Art. 5. Kolegium tworzą: przewodniczący kolegium, jeden lub dwaj jego zastępcy i pozostali członkowie kolegium.

Art. 6. § 1. Członków kolegium przy prezydium rady narodowej wybiera rada narodowa, przy której prezydium

działa to kolegium, spośród przedstawionych przez prezydium kandydatów zamieszkałych lub zatrudnionych na terenie działania lub siedziby danej rady narodowej.

§ 2. Członków kolegium przy urzędach i izbach, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 2, 3, 5 i 6, wybiera wojewódzka rada narodowa (rada narodowa miasta wyłączonego z województwa), na której terenie działania ma swoją siedzibę dany urząd lub izba, spośród przedstawionych przez ten organ kandydatów zamieszkałych lub zatrudnionych na terenie jego działania.

§ 3. Członków kolegium wybiera się w liczbie niezbędnej do zapewnienia jego prawidłowego działania, na okres 4 lat.

§ 4. Po upływie kadencji kolegium działa aż do rozpoczęcia działalności przez nowo wybrane kolegium, nie dłużej jednak niż przez okres 4 miesięcy.

Art. 7. § 1. Na członków kolegium wybiera się osoby, które:

- 1) mają obywatelstwo polskie i korzystają z pełni praw publicznych;
- 2) mają dobrą opinię obywatelską i dają rękojmię należytego wykonywania obowiązków członka kolegium;
- 3) ukończyły 24 lata;
- 4) wyraziły zgodę na kandydowanie.

§ 2. Na członków kolegium nie wybiera się sędziów, ławników ludowych, prokuratorów, adwokatów wykonujących zawód, aplikantów sądowych, prokuratorów, adwokatów oraz żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej i służby więziennej.

§ 3. Zakaz wyboru sędziów na członków kolegiów nie dotyczy kolegiów przy izbach morskich.

Art. 8. § 1. Przewodniczącego i zastępców przewodniczącego kolegium wybiera się spośród osób mających wyższe wykształcenie prawnicze lub administracyjne, a w kolegiach wymienionych w art. 2 § 3 — także spośród osób mających wykształcenie średnie.

§ 2. Na przewodniczących kolegiów przy okręgowych oraz równorzędnych urzędach górniczych i na ich zastępców można wybrać także osoby mające wyższe wykształcenie techniczne.

§ 3. Osoby mające wykształcenie wyższe inne niż prawnicze lub administracyjne albo wykształcenie średnie powinny ponadto znać przepisy prawa w zakresie niezbędnym do sprawowania tej funkcji.

§ 4. W wyjątkowych i szczególnie uzasadnionych wypadkach przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może wyrazić zgodę na to, aby na przewodniczącego lub zastępcę przewodniczącego kolegium przy prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat) oraz dzielnicowej rady narodowej kandydowała osoba, która ma wykształcenie średnie i co najmniej pięcioletni staż pracy w organach administracji państwowej oraz potrafi stosować przepisy prawa w zakresie niezbędnym do sprawowania tej funkcji.

§ 5. W stosunku do kandydatów na przewodniczących kolegiów przy urzędach morskich i ich zastępców, nie mających wymaganych kwalifikacji, zgodę na kandydowanie wyraża Minister Żeglugi.

Art. 9. § 1. Kandydatów na członków kolegiów przy prezydiach rad narodowych zgłaszają załogi zakładów pracy, zebrania wiejskie oraz organizacje społeczne i polityczne.

§ 2. Można kandydować tylko do jednego kolegium.

§ 3. Wybory przygotowują prezydium rad narodowych i komitety Frontu Jedności Narodu.

Art. 10. § 1. Liczba kandydatów wymienionych na liście kandydatów powinna być większa co najmniej o jedną czwartą od liczby członków kolegium niezbędnej do zapewnienia jego prawidłowego działania.

§ 2. Lista kandydatów powinna zawierać następujące dane: imię i nazwisko kandydata, datę i miejsce urodzenia, adres zamieszkania, wykształcenie, nazwę i adres zakładu, w którym jest zatrudniony, zawód lub charakter wykonywanej pracy, przynależność do organizacji społecznych i politycznych.

Art. 11. § 1. Wybory członków kolegium odbywają się w głosowaniu tajnym.

§ 2. O wyborze zawiadamia się pisemnie członka kolegium oraz instytucję lub organizację, która zgłosiła jego kandydaturę.

Art. 12. Członkowie kolegium przed rozpoczęciem swojej działalności składają przed przewodniczącym prezydium rady narodowej ślubowanie według następującej roty:

„Ślubuję uroczyście, że jako członek kolegium przyczynić się będę ze wszystkich sił do wdrażania obywateli do poszanowania prawa i przestrzegania zasad współżycia społecznego w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, obowiązków swoje wypełniać gorliwie, orzekać bezstronnie i zgodnie z przepisami prawa”.

Art. 13. § 1. Zakład pracy, w którym zatrudniony jest członek kolegium, obowiązany jest zwolnić go z pracy na czas rozprawy i szkolenia.

§ 2. Łączny czas nieobecności w zakładzie pracy nie może przekraczać dwunastu dni w ciągu roku.

§ 3. Podstawę do zwolnienia członka kolegium na rozprawę lub szkolenie stanowi pismo przewodniczącego kolegium, skierowane do członka kolegium w tej sprawie.

§ 4. Członkowie kolegium zwolnieni na czas rozprawy i szkolenia zachowują za czas nieobecności w pracy prawo do wynagrodzenia, które ustala się według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego.

§ 5. Wykonywanie obowiązków członka kolegium będącego pracownikiem nie może pociągnąć za sobą ujemnych skutków dla niego w zakresie stosunku pracy. Rozwiązanie stosunku pracy z członkiem kolegium nie może nastąpić bez zgody rady zakładowej, wyrażonej po porozumieniu z przewodniczącym kolegium.

Art. 14. § 1. Członkowie kolegium korzystają z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.

§ 2. Za przestępstwa popełnione w związku ze sprawowaną funkcją w kolegium członek kolegium ponosi odpowiedzialność jak funkcjonariusz publiczny.

Art. 15. § 1. Mandat członka kolegium wygasa w razie:

- 1) śmierci;

- 2) utraty obywatelstwa polskiego;
- 3) prawomocnego skazania za przestępstwo;
- 4) powstania okoliczności, o których mowa w art. 7 § 2;
- 5) zrzeczenia się mandatu.

§ 2. Rada narodowa odwołuje członka kolegium w razie:

- 1) nie usprawiedliwionego niewykonywania przez niego obowiązków członka kolegium lub rażąco niedbałego ich wykonywania;
- 2) zachowania się rażąco godzącego w powagę kolegium lub rażącego uchybienia godności członka kolegium;
- 3) braku zdolności do wykonywania obowiązków członka kolegium;
- 4) niedawania rękami należytego wykonywania obowiązków członka kolegium.

§ 3. Do czasu rozstrzygnięcia odwołania, o którym mowa w § 2, prezydium rady narodowej w drodze uchwały może zawiesić w czynnościach członka kolegium.

Art. 16. O skreśleniu z listy członków kolegium zawiadamia się na piśmie członka kolegium oraz instytucję lub organizację, która zgłosiła jego kandydaturę.

Art. 17. § 1. Obsługę organizacyjno-prawną kolegium oraz inne funkcje związane z pracami kolegium wykonuje radca kolegium do spraw wykroczeń.

§ 2. Radca kolegium do spraw wykroczeń jest pracownikiem prezydium rady narodowej, przy którym działa kolegium, lub pracownikiem organu, przy którym powołane jest dane kolegium. Radcą kolegium do spraw wykroczeń może być tylko osoba mająca wyższe wykształcenie prawnicze lub administracyjne.

§ 3. Do czasu obsadzenia stanowiska radcy kolegium do spraw wykroczeń obsługę organizacyjno-prawną kolegium przy prezydium rady narodowej wykonuje organ administracji do spraw wewnętrznych prezydium właściwej rady narodowej, a pozostałych kolegiów — organy, przy których kolegia te zostały powołane.

§ 4. Zakres czynności radcy kolegium do spraw wykroczeń określi odpowiednio Minister Spraw Wewnętrznych, Minister Żeglugi oraz Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.

Art. 18. Minister Spraw Wewnętrznych, Minister Żeglugi i Prezes Wyższego Urzędu Górniczego wydadzą, każdy we własnym zakresie, regulaminy działania kolegiów.

Art. 19. Członkom kolegium zamieszkałym poza miejscem posiedzenia kolegium przysługują diety oraz zwrot kosztów przejazdu i noclegu według norm ustalonych w obowiązujących przepisach dla pracowników państwowych w razie pełnienia czynności poza zwykłym miejscem służbowym. Wydatki te pokrywa się z budżetu rad narodowych oraz innych organów, przy których działają kolegia.

Art. 20. § 1. Rada Ministrów określi zasady wynagrodzenia przewodniczącego i członków składu orzekającego osób wchodzących w skład komisji orzecznictwa do spraw wykroczeń i protokolanta za udział w posiedzeniach oraz zasady wypłacania na ich żądanie odszkodowania za utracony zarobek wskutek udziału w posiedzeniu.

§ 2. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Finansów określi w drodze zarządzenia zasady organizowania, prowadzenia i finansowania szkolenia członków kolegiów przy prezydiach rad narodowych. Zasady te w odniesieniu do członków kolegiów przy urzędach morskich i przy urzędach górniczych określi odpowiednio Minister Żeglugi i Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 21. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszej ustawy pozostają w mocy odpowiednie przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są sprzeczne z jej przepisami.

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Przewodniczący Rady Państwa: J. Cyrankiewicz
Sekretarz Rady Państwa: L. Stasiak